

wilbe være afvæbnet. — Endvidere fremhævede den ærede Taler, at man havde udeladt Bestemmelsen om, at der ved Metropolitanskolen ikke skulde stee nogen fast Ansættelse. Denne Bestemmelse er ganske vist udeladt, og det er steet med velberaad Hu. Dette Spørgsmaal vedrører jo egentlig den Sag, der staaer senere paa Dagsordenen for idag; ogsaa jeg maa fastholde, hvad der altid fra Regjeringens Side er blevet fastholdt, at den ikke kan gaae ind paa at nedlægge denne Skole og ikke gennem en Bestemmelse i en Lønningslov vil foregribe den Afgjørelse, som maa finde Steb ved en særskilt Lov.

Udsig: Med Hensyn til Lovudkastets § 18 maa jeg hde den høitærede Minister min Tak, fordi han har gjenoptaget denne Bestemmelse i Loven og er vegen tilbage fra det, der blev sat ind her ved 2den Behandling ifjor, ifølge hvilket Adjuncterne ikke skulde have fast Ansættelse. Jeg hørte til de Medlemmer i Udvalget, der vare imod Bestemmelsen netop af de af den ærede Minister anførte Grunde, idet vi troede, at det ikke vilde være muligt at faae Adjunctpladserne i Provindserne godt besatte, naar man stillede Adjuncterne uheldigere, end de for Diebliffet ere stillede. Naar den ærede Minister ogsaa leilighedsviis httrede, at Sagen sandsynligviis vilde gaae til et Udvalg, skal jeg dog tillade mig at henstille, om dette virkelig skulde være nødvendigt, da denne Sag blev behandlet ifjor i Udvalg, og det nærværende Lovudkast jo i meget saa Stykker afviger fra, hvad her blev vedtaget ved 2den Behandling sidste Gang. — Der er derimod et andet Punkt, som jeg noget nærmere skal httre mig om, nemlig de Forandringer, der ere komne ind i Loven ved § 8. I denne Henseende kan jeg slutte mig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Jeg troer virkelig, at det vilde være bedre, om man var bleven staaende ved den Redaction, der var bleven foreslaaet af Udvalget, og som blev vedtaget her forrige Gang. Udvalget foreslog nemlig, at Professorerne for de Lønninger, de modtage af Staten, skulde være pligtige at holde alle de Forelæsninger, som vare en Følge af den af Ministeriet opproberede Underviisnings-

plan. Idet det nu her er blevet fastsat, at alle Honorarer for Forelæsninger, Examinatorier og Dvælses ophøre fra Udgangen af Finaansaaarer 1866—67, og at der tilstaaes de Universitetslærere, som for Tiden have Ret til at oppebære disse Honorar, en Godtgjørelse for det ved Ophøret af denne Nødtighod forvoldte Indtægtsstab, gaaer Udcastet ikke lidet videre, end Udvalget ifjor gif, og end det, Thinget da vedtog. Udvalgets Bestemmelse angit de saakaldte private Forelæsninger, af hvilke der, foruden Forelæsningerne til philosophisk Examen, holdes adskillige i det juridiske og det theologiske Facultet, men ikke i de andre. Derimod var det under Dmtale i Udvalget, at herunder aldeles ikke kunde indbefattes de saakaldte privatissime Forelæsninger. Naar en Professor udover det, som egentlig henhører til at foredrage den fornødne Kreds af Videnskab, der henhører under hans Fag, meddeles de Studerende en nærmere Veiledning af samme Art som den, Manufacturerne ellers pleie at meddele, synes dette at være noget aldeles Privat, som det maatte være tilladt bestandig, som hidtil, at tage Honorar for. Ogsaa disse privatissime Forelæsninger findes egentlig kun i det theologiske og det juridiske Facultet, navnlig i det juridiske, hvor de ere af stor Betydning. Jeg troer ikke, at det paa nogen Maade kunde forsvares at ophæve disse privatissime Forelæsninger uden med det Samme at forbedre de juridiske Professorers Stilling i det Hele, da Ingen har et saa besværligt Examensarbejde som netop disse. Der er her i den Redaction, som nu foreligger i Lovforslaget, og i Motiverne dertil gjort opmærksom paa, at det vilde være forbundet med Ulemper, at de nye ansatte Professorer ikke skulde have Lov til at tage Honorar for de private Forelæsninger saaledes som de ældre ansatte, at dette vilde afstedkomme betænkkelige Uoverensstemmelser. Jeg vil ikke ganske nægte, at dette kan blive Tilfældet, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det i Grunden allerede finder Steb, idet der ved de seneste Universitetslæreres Ansættelse er blevet gjort den Reservation, at de i saa Henseende maatte finde sig i, hvad der vilde blive bestemt. Der er, for at have denne Uoverensstemmelse, foreslaaet at afløse dette Hono-